

[Socialministeren.]

Til fru Hanne Reintofts bemærkning om, at 1959-loven nu er 15 år, og at det ikke var tanken dengang, at det skulle være 30 år, før lovens forudsætninger blev gennemført, kan jeg kun sige det, jeg også har sagt, at der i de 15 år er sket en meget betydelig vækst og udvikling i åndssvageforsorgen. Selvfølgelig kan det diskuteres, om tempoet har været tilstrækkeligt eller det ikke har været det. At vi ikke er nået til vejs ende, er vi enige om. At vi ikke kan ordne alting fra i dag til i morgen eller i finansårene 1973-74 eller 1974-75, kan vi forhåbentlig også være enige om, men at vi skal arbejde videre, og at vi måske også skal arbejde videre i hurtigere tempo. Det vil være op til de kommende regeringer og folketinget at bestemme tempoet. Men vi kan fra regeringens side ikke modtage det dagsordensforslag, som er fremsat, da det vil give os nogle bevillingsproblemer i den nærmest kommende tid, og hertil kommer, at bevillinger alene jo ikke gør det. Der må forudsættes forberedelser, og der skal planer og diverse andet til, for at tingene kan løses. Disse forudsætninger er ikke til stede i et sådant omfang, at vi ville kunne opfylde 1959-loven i løbet af ganske kort tid.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Da jeg ikke mener, at den af fru Hanne Reintoft foreslåede dagsorden har et indhold, jeg kan stemme for, bl. a. fordi jeg frygter, at den stiller ting i udsigt, der ikke vil være dækning for senere, men da jeg på den anden side har den opfattelse, at debatten i dag bør munde ud i en konklusion, som viser folketingets holdning til det nu i dag diskuterede spørgsmål, tillader jeg mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer socialministeren til at foranledige socialstyrelsen og de direkte med åndssvageforsorgen arbejdende myndigheder til at fremkomme med oversigt over sådanne bevillinger, som anses for nødvendige for at give åndssvageforsorgen fuldt forsvarlige økonomiske muligheder, og idet folketinget tilsiger en hurtig og positiv behandling af eventuelt fremkommende behov,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Forslaget er ved at blive mangfoldiggjort.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette forslag indgå i forhandlingen, men efter anmodning skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 17.30.

Mødet udsat kl. 16.58.

Mødet genoptaget kl. 17.30.

Forhandlingen genoptoges.

Eva Gredal (S):

Ja, så er vi nået dertil i forhandlingerne — som det af og til sker her i folketinget — at der fremsættes dagsordner, og så afsluttes debatten om det væsentlige, og man går i gang med at diskutere indhold og formulering af dagsordensforslag.

Jeg finder ikke, at det er anstændigt at slå politisk mønt af denne sag. Som ordfører for forespørgerne og som repræsentant for socialdemokratiet, venstre, konservative og kristeligt folkeparti — jeg skal sige, at det radikale venstre selv vil formulere sin begrundelse — skal jeg meddele, at vi ikke kan gå ind for nogen af disse dagsordensforslag, hverken det der er stillet af fru Hanne Reintoft, eller det, der er stillet af hr. Melchior.

Vi betragter det som en demonstration. Dagsordnerne har efter vor opfattelse ingen mening. Formålet med denne forespørgsel var at få diskuteret de alvorlige problemer omkring åndssvageforsorgen. Vi har fået nogle svar på de stillede spørgsmål, og vi har ganske klart givet udtryk for vores holdning og vores indstilling til åndssvageforsorgen og til den fortsatte udbygning af åndssvageforsorgen. Der er også her fra talerstolen givet udtryk for, at det i meget høj grad drejer sig om et spørgsmål om planlægning, mere end om et spørgsmål om manglende bevillinger.